

Síla manželovy modlitby

Stormie Omartianová

e-knihy

Děkujeme Vám za nákup této e-knihy. Jsme rádi, že můžeme touto cestou přinášet dobré zprávy do světa digitálních médií.

Jestliže se Vám podařilo dokument stáhnout z nějakého webu bez placení, tak si jej, prosím, pořídte ještě jednou, férově, na našich webových stránkách <http://www.paulinky.cz/obchod/E-knihy/>. Může se Vám zdát, že je to zbytečné a že chceme na e-knihách vydělávat. I vydání e-knihy nás něco stojí, zejm. autorská práva, překlad a redakční práci. Vaše platby nám tak umožňují vydávání dalších elektronických titulů.

Nakladatelství Paulínky
www.paulinky.cz

Stormie Omartianová

Síla manželovy modlitby

THE POWER OF A PRAYING® HUSBAND
Copyright © 2001, 2014 by Stormie Omartian
Published by Harvest House Publishers
Eugene, Oregon 97402
www.harvesthousepublishers.com

© Nakladatelství PAULÍNKY, 2016
Petrská 9, 110 00 PRAHA 1
Tel.: 222 311 206
E-mail: paulinky@paulinky.cz www.paulinky.cz

ISBN 978-80-7450-221-7 (Tištěná kniha, 1. vyd.)
ISBN 978-80-7450-342-9 (PDF)
ISBN 978-80-7450-343-6 (ePUB)
ISBN 978-80-7450-344-3 (Mobipocket)

*Tuto knihu věnuji svému manželovi Michaelovi.
Jsem mu vděčná za všechny jeho modlitby,
které mi dávají mnohem víc,
než je slovy vůbec možné vyjádřit.*

PODĚKOVÁNÍ

Zvláštní poděkování patří:

- velkému počtu manželů věrných v modlitbě, kteří se se mnou podělili o radost z toho, že jejich modlitby za manželku byly vyslyšeny. Děkuji především pastorevi Jacku Hayfordovi, biskupovi Kennethu C. Ulmerovi, biskupovi Eddiemu L. Longovi, Neilu Andersonovi, Jamesi Robisonovi, Michaelu Harritonovi, Mikeu Goldstoneovi, Rodneyemu Johnsonovi a Stevenu Curtisi Chapmanovi za jejich příběhy o vyslyšených modlitbách, kterými tuto knihu obohatili. Každého z nich si velice vážím za to, jakými jsou manželé, otci a Božími muži;
- stovkám modlících se manželék, které se mi svěřily s tím, jak chtějí, aby se za ně jejich manželé modlili;
- Susan Martinezové, mé sekretářce, manažerce mého života, sestře a přítelkyni, bez níž bych nikdy nedodržela žádný termín;
- mému manželu Michaelovi za všechny ty skvělé večere a za modlitby, kterými mě podporoval, abych při psaní této knihy slyšela, co mi říká Bůh;
- mé dceři Amandě za to, že vařila, vyřizovala za mě spoustu věcí a uklízela, abych měla čas pracovat;

- mým přátelům v modlitbě Susan Martinezové, Roz Thompsonové, Katie Stewartové, Donně Summerové, Bruci Sudanovi, Michaelovi a Terry Harritonovým a Tomovi a Patti Brussatovým, bez jejichž modliteb bych tento rok nepřežila, natož abych napsala knihu;
- mé rodině v Harvest House – především Bobu Hawkinsovi ml., Carolyn McCreadyové, Julii McKinneyové, Terese Evensonové, Terry Glaspeyové, LaRae Weikertové, Betty Fletcherové, Barb Sherrillové a Peggy Wrightové za všechny jejich modlitby, e-maily, dopisy, telefonáty a za veškerou jejich podporu.

PÁR SLOV OD MICHAELA

Příznejme si to, pánové. Když se oženíme, přinášíme s sebou do manželství mnoho let zkušeností, zvyklosti, povahové rysy, vzpomínky, předsudky a osobní přání. Najednou jsme na celý život spojeni s partnerkou, která si s sebou také přinesla mnoho let zkušeností, zvyklosti, povahové rysy, vzpomínky, předsudky a osobní přání. Stojíme před nutností komunikovat, uzavírat kompromisy, podřizovat se jeden druhému a být nesobečtí. To je jednoznačně těžký úkol. Buď má Bůh neuvěřitelně velký smysl pro humor, anebo touží po tom, abychom neustále rostli. Možná obojí.

Bůh chce, aby pro nás bylo manželství cestou k naprosté spokojenosti, ale je třeba, aby náš život byl příkladem Kristovy lásky k nám. Proto mužova komunikace s manželkou bude záviset na jeho komunikaci s Otcem. Konkrétní modlitba za manželku má velkou moc. Bůh vždy naslouchá. Přemýšlí nad každým slovem. Ano, Bůh všeho tvorstva k nám naklání své ucho a my v něm máme možnost zneškodnit nástrahy, které nepřítel položil, aby zničil to, co Bůh spojil.

Je něco, v čem byste chtěl, aby se vaše manželka změnila? Pokud se za tyto změny modlíme, zveme Boha, aby v našich životech konal velké věci. Bez modlitby závisí

úspěch našeho manželství pouze na naší vlastní moudrosti a na naší vlastní síle. Jaký zdroj úspěchu se nám však nabízí, pokud se modlíme! Jsme pak nejenom svědky vyslyšení modliteb za naši manželku, ale něco se děje i v nás.

Během mého manželství se Stormie jsem byl svědkem mnoha zázračně vyslyšených modliteb – počínaje rozvázáním pout, která vycházela z její zraněné minulosti, přes záchranu jejího života při vážných zdravotních potížích až po úspěch v její spisovatelské činnosti. Čím více chápu, jaký přímý prospěch má moje manželka z mých modliteb za ni, tím lépe rozumím tomu, jak Bůh tyto modlitby využívá k posílení mé víry a jak mi při tom žehná a proměňuje mě.

S vírou, že Bůh slyší a odpovídá, když se manžel modlí za svou manželku, vám doporučuji tuto knihu. Víím, že se vám bude líbit, protože jsem se za svou ženu modlil, když ji psala.

Michael Omartian

„Kdo našel ženu, našel dobro
a došel u Hospodina zalíbení.“
(Př 18,22)

SÍLA

Děkuji, že čtete tuto knihu. Jsem si jistá, že vám nikdo nedrží zbraň u spánku, aby vás k tomu donutil, ale pokud snad ano, řekněte jí, ať ji odloží, protože máte v úmyslu ve čtení pokračovat.

Nechci být nijak troufalá, ale domnívám se, že je docela možné, že zapadáte do jedné z následujících kategorií. Podívejte se, zda se vás něco z toho také netýká:

1. Našel jste tuto knihu poté, co se záhadně objevila na sedadle vaší oblíbené židle, na podlaze vedle nočního stolku, na polštáři na vaší straně postele, ve vašem kufříku, v krabičce na oběd anebo v kufru s nářadím, na předním sedadle vozu, kterým jezdíte do práce, na vašem pracovním stole nebo u televizního ovladače.

2. Vaše žena, která se za vás modlí, vám ji koupila proto, abyste se už nemusel cítit provinile kvůli tomu, že se za ni dostatečně nemodlíte.

3. Koupil jste si knihu sám, protože jste chtěl, aby modlitba za vaši ženu byla účinná, ale nevíte, jak začít.

4. Toužíte po tom, aby se něco ve vaší ženě, ve vás a ve vašem manželství významně a trvale změnilo, a doufáte, že by vám tato kniha mohla pomoci.

5. Již jste laskavý, ohleduplný a milující manžel, který se modlí, a chcete se stále učit novým a efektivním způsobům, jak ještě více žehnat své manželce.

6. Tuto knihu vám doporučil přítel, a ačkoli máte pochybnosti, jste ochotný jí dát šanci a zjistit, jestli vám může něco dát.

7. Váš život je v ohrožení a četba této knihy se zdá být jen malou cenou za pokus o jeho záchranu.

Ať už je váš důvod jakýkoli, smekám před vámi a cením si vás. Jste velikán mezi muži. Chci vám říci, že vaše úsilí věnované četbě této knihy bude dobře zúročeno, že to nebude promarněný čas a že získáte velkou odměnu.

Proč ona, a ne on?

Možná si právě kladete otázku, proč tuto knihu nenapsal můj manžel. Odpověď je jednoduchá. On je totiž stejný jako vy. Je to zaneprázdněný muž, musí navštívit mnoho míst, setkat se s mnoha lidmi, musí vykonat mnoho práce, zajistit rodinu, musí jíst, žít, hrát golf, sledovat míčové sporty, přepínat televizní kanály a trpí chronickým nedostatkem trpělivosti, když má něco napsat. Neznamená to, že se nemodlí. Modlí se. Jde spíš o to, že když přijde na modlitbu, moc toho nenamluví (kromě toho, když baseballový tým Chicago Cubs začne prohrávat). Ve skutečnosti měl vždy na otázku: „Proč nenapíšeš knihu Síla manželovy modlitby?“ jasnou odpověď. „Kdybych ji napsal já,“ říkal po pravdě, „byla

by to pouze brožura.“ A to s dvojitým řádkováním a se spoustou obrázků.

Brožura by mi až tak nevadila. Stručnost není na překážku, pokud vím, že se modlí. Po pravdě, manželova modlitba za manželku nemusí být dlouhá a podrobná. Krátké a výstižné modlitby jsou také silné. Bůh dal totiž manželovi autoritu v duchovní oblasti, které není rovno. Zda jsou jeho modlitby vyslyšeny nebo ne, však záleží na tom, jak se s touto autoritou zachází. (O tom bude řečeno více v následující kapitole.)

S úspěchem knihy Síla manželčiny modlitby se mi naskytla příležitost cestovat po celé zemi a hovořit k tisícům žen. Se stovkami z nich jsem v každém městě, které jsem navštívila, měla možnost vést rozhovor mezi čtyřma očima. Slyšela jsem je vyprávět o hluboké touze po lepším vztahu s manželem a po dobře fungujícím manželství, které by přinášelo spokojenost a radost všem zúčastněným. Velkým povzbuzením pro mě však byla skutečnost, že když se tyto manželky naučily modlit za své manžely tak, jak to po nich chtěl Bůh, dočkaly se toho, že byly jejich modlitby úžasným způsobem vyslyšeny.

Nesčetněkrát mě ženy v dopisech či při osobním setkání prosily, abych napsala Sílu manželovy modlitby. Příliš jsem se tím však nezabývala, dokud se stejnou otázkou nezačali přicházet muži.

„Kdy napíšete Sílu manželovy modlitby?“ ptali se mě mnozí ženatí muži.

„Skutečně byste ji četl, pokud bych ji napsala?“ ptala jsem se jich na oplátku.

„Ano, určitě!“ odpovídal každý z nich rozhodně. „*Chci se modlit za svou manželku, jenom nevím jak.*“

Rozhodnost v jejich odpovědi mě překvapovala a upřímnost, s jakou se vyjadřovali, se mě hluboce dotýkala.

Když jsem svému manželovi Michaelovi řekla o této opakující se žádosti od ženatých mužů stejně jako od modlících se manželek, okamžitě, aniž by odtrhl zrak od televize, mi odpověděl, ať tu knihu napíšu.

„Nemyslíš si, že bys tu knihu měl napsat raději *ty*?“ zeptala jsem se ho. Oči mu pohasly a podíval se na mě tím pohledem, který vidím pokaždé, když se ho zeptám, jestli se mnou nechce jít nakupovat.

„Ne, ty jsi spisovatelka. Já jsem muzikant,“ řekl s konečnou platností a použil při tom jen pár slov, což je pro něj typické, když se určitou záležitostí už dál nechce zabývat – obzvlášť když při tom sleduje nějaký zápas v televizi.

„Běž, běž, běž, běž, běž,“ řval, když vyskakoval z gauče.

Už jsem se chystala odejít z pokoje, abych se ihned pustila do psaní, když mi došlo, že nekřičel na mě, ale na jednoho z hráčů Chicago Cubs, který se právě dostal na první metu.

„Co kdybys v tom případě napsal úvod?“ sondovala jsem dál poté, co se posadil.

„Jo, jasně,“ odpověděl a dál civěl na obrazovku. „Počkat, ne, ne, ne! Ty idiote!“

Nevěděla jsem, co na to říct.

Pak se ke mně otočil a vysvětloval: „Rozhodčí je idiot! Ten chlap tam byl včas!“

S pocitem velké úlevy, že jeho zhodnocení charakteru nebylo komentářem směřovaným na *mou* osobu, jsem rozvíjela náš rozhovor dál.

„V tom případě,“ pokračovala jsem, „mohl bys mi dát seznam všech situací, na které si vzpomeneš, kdy ses za mě modlil a kdy Bůh vyslyšel tvou modlitbu?“

„Teď ne,“ zaprotestoval. „Udělám to mezi sedmou a osmou směnou.“

„Myslela jsem někdy během následujících pár *měsíců*,“ vysvětlovala jsem pomalu.

„Jo! Jo! Dobře! Dobře!“ řval z plných plic, pak se na mě podíval a pronesl: „Říkalas něco?“

„Ano. Budeš se za mě při psaní té knihy modlit?“

„Teď ne. Mezi sedmou a osmou směnou.“

„Myslela jsem během tohoto roku.“

„Hm, hmhm.“

„Je to rozhodné hm, hmhm?“ zeptala jsem se.

„Hm, hmhm,“ odpověděl.

Takže jsem s nadšeným souhlasem svého manžela a s povzbuzením mnoha manželů a manželek byla jednoduše vybrána k tomu, abych vám tuto knihu přinesla. Neberu tento hlas důvěry na lehkou váhu. A i když můj manžel odmítl napsat knihu sám, řekl, že by k ní s velkou radostí složil hudbu, kdyby z ní měl být někdy muzikál.

Další dobrý důvod, proč si knihu přečíst

Když jsem se Boha ptala, jestli jsem opravdu já tou osobou, která by tuto knihu měla napsat, nebo ne, napadla mě docela zajímavá věc. Věřím, že jeden z hlavních důvodů, proč Pán chtěl, abych ji napsala *já*, je ten, že určitý způsob modlitby za vaši ženu, který vám předkládám,

by mohl být chápán jako vypočítavý a sobecký, kdyby o něm psal muž. Já však vím, že bude pro vaši ženu i pro vás velkým požehnáním, proto vás zvu k tomu, abyste se za ni takto modlil.

Když jsem také přemýšlela nad tím, kolik manželů mě o napsání této knihy žádalo, začala jsem vnímat, že pokud bych udělala stejný průzkum veřejného mínění, jaký dělají politici před volbami, mohla bych ty muže, s kterými jsem hovořila, považovat za dobrý vzorek *všech* mužů. To znamená, že můj průzkum odráží *váš* názor na věc. Jsem si proto jistá, že stejně jako já chápete, že *tato kniha je vlastně váš nápad*.

Jak jsme na tom byli my

První čtvrtinu těch 40 let, co jsme s Michaellem spolu, jsme se hodně hádali a trápili, protože jsme se snažili dělat všechno podle těla a ne podle ducha. Každý z nás chtěl, aby se ten druhý choval určitým způsobem, a snažili jsme se toho *dosáhnout* vlastními silami, namísto toho abychom spoléhali na Boží pomoc. Způsob, jakým jsme se vše snažili prosazovat, nepřinášel ani v nejmenším uspokojivé výsledky. Michaelovou zbraní, kterou se snažil náš život ovládat, byl hněv, a já jsem na to reagovala tím, že jsem se duševně a emočně stáhla.

Měla jsem samozřejmě svou oblíbenou, krátkou tříslavnou modlitbu, kterou jsem se vždy v takové situaci modlila a kterou už znáte. Je to modlitba: „Pane, změň ho!“ Bůh však tuto modlitbu nikdy nevyslyšel. Ani jednou. Pak jsem během jednoho velkého sporu mezi

námi, když už jsem to dál nemohla snést, zoufale volala k Bohu o pomoc. A Bůh mi vložil do srdce myšlenku, že pokud budu ochotná odevzdat mu své představy o Michaelovi v modlitbě, použije mě k tomu, abych pomohla Michaelovi stát se takovým, jakým ho Bůh chce mít. Aby k tomu však mohlo dojít, musela jsem Bohu dovolit, aby mi dal nové srdce a abych se začala na Michaela dívat Božím pohledem. Když jsem k tomu dala svůj souhlas a naučila jsem se modlit za Michaela tak, jak mi to Bůh ukazoval, začala jsem chápat, odkud jeho nesprávně zaměřený hněv pochází.

Michaela vychovávala matka, která byla panovačná, chtěla mít vše pod kontrolou a byla na něj příliš přísná. Měla od něj očekávání, která příliš přesahovala jeho schopnosti, sklony, dary a povolání, které do jeho života vložil Bůh. Chtěla mít studenta se samými jedničkami. – On byl nedignostikovaný dyslektik. Chtěla mít lékaře. – On byl muzikant. Chtěla, aby vynikal. – On se ve škole trápil. Ona jeho problémům nerozuměla. – On je také nechápal.

Ať už to bylo spravedlivé nebo ne, pro chování jeho matky vůči němu existovalo dobré vysvětlení. Většina členů její rodiny, která pocházela z Arménie, byla zabita brutálně tyranizující tureckou armádou. Její vlastní matka, Michaelova babička, byla nucena dívat se na to, jak byly přímo před ní její děti mučeny a zavražděny. Bylo to tak otřesné, že vám to tady ani nejsem schopna blíže popsat. Poté, co byla celá její rodina vyvražděna, utekla Michaelova babička do Ameriky a nakonec založila novou rodinu, do níž se narodila Michaelova matka.

Hrůzostrašné vzpomínky na to, co se stalo, a také nebezpečí a důsledky toho, že byla Michaelova babička

chudá, nevzdělaná a patřila k menšině v nepřátelské zemi, trvale poznamenaly její srdce a nakonec také srdce Michaelovy matky. Byly přesvědčené, že je zcela zásadní pilně studovat a tvrdě pracovat a tak zaručit, že k podobnému zpusťování už znovu nedojde. V důsledku toho byl každý člen rodiny, kterému se nedařilo, pro rodinu ostudou. A stát se muzikantem bylo ještě horší, protože se to nepovažovalo za skutečnou práci, která by měla nějakou budoucnost.

Strach Michaelovy matky ještě vzrostl ve spojení s obtížemi způsobenými ekonomickou krizí. Jelikož jej vychovávala v letech následujících bezprostředně po ní, hovořila pouze o „přežití“, „bezpečí“, „píli“, „úspěchu“ a „dokonalosti“. Nerozuměla výrazům jako „porucha učení“, „umělecká duše“, „hudební nadání“ nebo „jediné Boží povolání“. Měla za to, že dělá potíže a nespolupracuje. On však byl pouze sám sebou a přitom po celou dobu bojoval s přesvědčením, že je to málo.

Vím, že je to všechno pravda, protože mi o tom Michaelova matka řekla. Během několika měsíců před naší svatbou jsem se s ní sblížila a zbožňovala jsem ji. Na krátký čas se mi stala matkou, kterou jsem nikdy neměla, než ji méně než rok poté rakovina připravila o život. Snaha přežít změnila dramaticky její úhel pohledu. O to se se mnou také podělila.

„Byla jsem na něj příliš tvrdá,“ řekla mi jednou krátce poté, co jsme se s Michaelem vzali. „Vidím teď chyby, kterých jsem se dopustila. Tváří v tvář smrti pochopíš, co je skutečně důležité. Jsem přesvědčená, že Michael má potíže s hněvem a depresí kvůli tomu, jak jsem se k němu chovala.“

„Nikdo tomu tehdy nerozuměl,“ snažila jsem se ji utěšit. „Dělala jsi pouze to, co jsi považovala za nejlepší.“

„Ne, příliš jsem na něj tlačila. Byla jsem přehnaně kritická. Očekávala jsem toho příliš mnoho,“ odpověděla a pokračovala ve vyprávění téhož příběhu, který mi před svatbou vyprávěl Michael.

Jelikož Michael vyrůstal pod tlakem kvůli tomu, co od něj jeho matka očekávala, byl si vždy bolestně vědom své neschopnosti tato očekávání naplnit. V důsledku toho se v 19 letech nervově zhroutil. Chodil na vysokou školu, kde trávil během dne veškerý čas, což už je samo o sobě dost náročné pro člověka s dyslexií, ale kromě toho pracoval po nocích na plný úvazek jako muzikant po různých klubech. Bylo toho na něj už moc. Matka ho vzala k jejich rodinnému lékaři, který se rozhodl Michaela umístit do psychiatrické léčebny, protože to bylo blízko jak do jeho ordinace, tak domů. Byl přesvědčený, že to bude pro Michaela dobré místo, kde si bude moci odpočinout a kde se bude moci léčit jeho nervové vyčerpání.

„Ta psychiatrická léčebna byla velká chyba,“ řekla mi jeho matka se slzami v očích. „Nebylo mu nic, co by vyžadovalo tento druh zařízení, a přesto byl zamknutý na místě, kde pozoroval hrozné věci, které prováděli ti, kteří to skutečně potřebovali. Tato zkušenost Michaelovi víc ublížila, než pomohla.“

Večer před tím, než byl Michael hospitalizován, jej jeho bratranec přivedl k přijetí Pána. Ale přestože byl nyní věřící, rozuměl duchovním věcem jen velmi málo. V důsledku toho pro něj byla zkušenost v psychiatrické léčebně nesmírně děsivá. Myslel si, že by mohl mít větší problém, než ve skutečnosti měl, takže to, co si Michael po pár týdnech z léčebny odnesl, byl strach. Nejvíce se

obával toho, že by mohl skončit na psychiatrii znovu. Dokonce ještě po 15 letech našeho manželství v něm ve chvílích, kdy byl příliš unavený nebo pod velkým tlakem, tato záležitost vyvolávala úzkost a depresi.

„Doktor se mi pak sám omluvil,“ řekla jeho matka smutně. „Řekl mi o svém přesvědčení, že byla chyba umístit Michaela do psychiatrické léčebny. Víím, že měl pravdu, protože Michael od té doby prožíval velkou depresi a úzkost.“

Všechno to, co mi jeho matka sdělila, mi pomohlo pochopit, odkud Michaelův hněv pocházel. Dokonce mi to otevřelo oči v tom, proč svůj hněv a odpor vůči matce přenášel na mě. Zlobil se na ni, a já jsem se provinila tím, že jsem se s ní znala. Kvůli své vlastní minulosti jsem to však nesla velmi špatně.

Vychovala mě velmi hrubá matka, která byla psychicky nemocná a která mě po většinu mého dětství zamykala v komoře. Byla jsem proto ještě i v dospělosti plná strachu, deprese, beznaděje a úzkosti. Vyrůstala jsem s pocitem, že jsem neschopná, protože mi matka neustále opakovala, že ničeho nedosáhnu. Její odmítavý postoj vůči mně způsobil, že jsem byla nadměrně citlivá ke všemu, co Michael udělal a co vypadalo také jako odmítnutí. Kvůli psychickým nejistotám, které jsem si přinesla do manželství, mě jeho tvrdá slova ničila a reagovala jsem na ně tak, že jsem se stáhla. Viděla jsem ho jako někoho, komu nemůžu důvěřovat celým srdcem, protože nikdy nevím, kdy se do něj začne zabodávat nožem kritiky nebo odsouzení.

Když pro mě začala být bolest, kterou jsem v manželství prožívala, nesnesitelná, zvažovala jsem odluku a rozvod. A právě v tomto okamžiku mi Bůh řekl, že by mě mohl použít jako nástroj k Michaelovu osvobození,

pokud bych se vzdala své touhy utéct a podřídila se jeho touze učinit ze mě Michaelova přímluvce. Pokud bych se za něj modlila tak, jak mě Bůh povede – což by vyžadovalo velkou změnu mého vlastního srdce –, Bůh mé modlitby vyslyší. To, co jsem se naučila během následujících let, se stalo základem mé knihy Síla manželčiny modlitby.

I když jsem měla touhu dělat to, co chce Bůh, neprestala jsem se ho ptát: „Proč to mám být pouze já, kdo se má změnit? Copak se Michael také nepotřebuje změnit?“

Bůh však promluvil k mému srdci slovy: „Nezáleží na tom, kdo se *potřebuje* změnit, ale kdo je *ochotný* se změnit. Pokud toužíš po proměně, můžu skrze tebe právě teď působit.“

Nevím, jestli jsem se tolik toužila změnit, ale rozhodně jsem *toužila* dělat to, co po mně chtěl Bůh. A tak jsem řekla „ano“ tomu, co ode mě žádal. A od chvíle, kdy jsem se začala za Michaela modlit z upřímného srdce a tak, jak mě Bůh vedl, jsem začala pozorovat, jak se mění. Bylo v něm postupně méně a méně hněvu. Začínal na svou minulost získávat náhled, který předtím neměl.

„Věřím, že by se v celé naší rodině mnoho změnilo, kdyby nás můj otec duchovně zaštitil tak, jak měl,“ řekl mi jednou Michael. „Můj táta byl věrný otec a manžel a zajistil rodinu finančně, ale moc mi toho v životě nedal. Víím, že mě měl rád. Nebyl to žádný necita nebo tak něco; byl prostě jen velmi pasivní. Nikdy se nijak aktivně nezajímal o to, kdo jsem. Mnoho let jsem nebyl schopen na celou situaci nahlížet z matčina úhlu pohledu, ale nyní k ní pociťuji hlubší soucit. Musela se o všechno postarat sama a nést v rodině velkou zátěž. Otec ji duchovně nepodepřel. V domě nevládla rovnováha. Ve 44 letech dostala rakovinu a zemřela, když jí bylo sotva

50, a já jsem přesvědčený, že to přispělo k tomu, co ji nakonec zabilo.“

Toto poznání Michaelovi zásadně pomohlo uvědomit si, jak je důležité, aby se modlil za svou vlastní rodinu. Motivovalo jej to k tomu, aby se modlil za mě. A já vím, že za mnoho úspěchů ve svém životě vděčím Michaelovým modlitbám.

Síla a autorita

Síla manželovy modlitby není prostředkem k tomu, jak získat kontrolu nad svou manželkou. Všichni víme, že k tomu stejně nikdy nedojde, protože Bůh nechce, abychom druhé lidi ovládali. Chce, abychom dovolili *jemu*, aby vládl *nám*. Když se pokoříme před Bohem a dovolíme *mu*, aby v nás vládl, pak může skrze nás působit. Bůh chce skrze vás působit jako skrze nástroj *své* síly, když se přimlouváte za svou manželku.

Síla ve vaší modlitbě je síla Boží. Když se modlíte za svou ženu, zвете Boha k tomu, aby v jejím životě projevoval svou moc. Vaše modlitba jí umožňuje lépe slyšet Boží hlas a odpovídat na Boží vedení. Přesto však Bůh nikdy nepotlačuje silnou vůli člověka. Pokud je někdo rozhodnut žít jinak, než jak chce Bůh, on mu to umožní. Takže i když mají vaše modlitby potenciál projevit se v životě vaší manželky mocně, jejich úspěch je omezený, pokud *její* – nebo *vaše* – vůle stojí v protikladu k vůli *Boží*. „V tom je ta naše radostná důvěra v Boha, že nás vyslyší, když ho prosíme o něco, co je shodné s jeho vůlí“ (1 Jan 5,14).

Bůh chce, abychom se modlili za všechno, ale chce, abychom se modlili podle jeho vůle. Je proto důležité Boha prosit, aby vám svou vůli odhalil a pomohl vám modlit se ve shodě s ní. Jakmile se jednou budete na modlitbu dívat stejně jako Bůh, bude pro vás jednodušší modlit se vroucně a vytrvale. Stejně jako nemůžeme svou manželku či svého manžela donutit, aby udělal to, co po něm chceme, nemůžeme nutit ani Boha, aby nás poslouchal na slovo. Stane se *jeho* vůle, ne naše.

Vaší duchovní autoritě nad vaší manželkou a vaší rodinou se nic nevyrovná. Protože pochází od Boha, je třeba ji používat tak, jak ji Bůh zamýšlel. Musí být motivovaná láskou a musí vést k jeho slávě. Základem každé duchovní autority, kterou nám Bůh svěřil, je pokora, která víc touží po službě Bohu než po tom, aby druhé ovládala. Bůh chce, abyste mu sloužil tím, že budete svou autoritu uplatňovat nad nepřítelem. Byla vám dána moc „(přemáhat) všechnu nepřítelovu sílu“ (Lk 10,19) a můžete prostřednictvím modlitby ničit jeho plány. Pokud si všimnete, že se nějakým způsobem nepřítel vkrádá do vašeho manželství, vzepřete se a neohroženě řekněte:

„Vynasnažím se, aby naše manželství neohrozil žádný nepřítelův plán.“

„Nedám nepříteli šanci, aby nás rozdělil.“

„Nebudu nečinně přihlížet tomu, jak je moje manželka lžemi nepřítelův oklamávána.“

„Udělám ze své strany vše pro to, aby moje manželka byla uchráněna jakéhokoli útoku nepřítelů.“

„Nepřipustím, aby našemu vztahu vládla špatná komunikace.“

„Nedovolím, aby naše chyby z minulosti, dokonce ani ty včerejší, ovládaly naši budoucnost.“

A pak se modlete, modlete a modlete, protože když se modlíte, žádná zbraň vyrobená proti ní nebo vám se nesetká se zdarem (srov. Iz 54,17).

Neponechávejte své manželství náhodě

Vzpomínáte si na ten biblický verš, který jste četl úplně na začátku knihy? Říká, že už jste došel u Boha zalíbení jednoduše proto, že máte ženu (srov. Př 18,22). Bůh má pro vás už požehnání, která vyplývají z toho, že jste ženatý. Je to proto, že vy dva jste se v jeho očích stali jedním člověkem (srov. Mt 19,4-6). To znamená, že cokoli se stane jednomu z vás, ovlivní to i toho druhého. Pokud je ona šťastná, budete šťastný i vy. Pokud jste spokojený vy, bude spokojená i ona. A platí to samozřejmě i naopak. Pokud ona není šťastná, nebudete určitě ani vy. Její problémy jsou vašimi problémy, stejně jako ty vaše jsou i jejími. Z tohoto důvodu mají *vaše* modlitby za ni tak zásadní význam. Ovlivní vás oba.

Vše ve svém životě, za co se nemodlíte, ponecháváte náhodě. A to není příliš dobré, pokud máme na mysli vaše manželství.

Problém s náhodou v manželství spočívá v tom, že pravděpodobně přijdou těžká období. Je pravděpodobné, že bude docházet k neshodám. Je pravděpodobné, že bude docházet k nedorozuměním a zraněním. Je pravděpodobné, že se budete potýkat se sobectvím a tvrdostí srdce. Vždyť jsme nakonec jen lidé. Pokud ponecháme vývoj těchto událostí náhodě, ocitneme postupně v problémech. Všechno se však může obrátit díky modlitbě.

Pokud se mezi vás a vaši manželku vkradla zaneprázdněnost, workoholismus, neodpuštění, hádky, neshody ve výchově dítěte, vlastní kariéra, rozdílné zájmy, nuda či špatná komunikace, Bůh může skrze vaše modlitby zasáhnout a zbořit zeď, která vás rozděluje, roztavit pancéřovou hradbu, která byla vztyčena kvůli sebeobraně, a upevnit vás v jednotě. Předložím vám obraz plný naděje svědčící o tom, jak Bůh zachraňuje, obnovuje a dokáže dát vše do pořádku. Vaše modlitby za vaši manželku zjemní nejenom její srdce, ale i srdce vaše.

Z vašeho manželství se nikdy nemusí vytratit život. Utrpení nebo rozvod se nikdy nemusí stát vaší jedinou volbou. A nezáleží na tom, co se mezi vámi stalo. Bůh to může napravit. On je Bohem vnitřního sjednocení a uzdravení. Máte ho na své straně. On vám dal moc a autoritu. Používejte je dobrým způsobem.

Jak skutečně milovat svou manželku

Ježíš řekl, že největším projevem lásky je položit za druhého člověka svůj život (srov. Jan 15,13). Existuje mnoho způsobů, kterými můžete za svou manželku položit život bez fyzického umírání. Jedním z nich je obětovat za ni svůj život v modlitbě. Obětujete tím tak malé množství času pro její nesmírné dobro, a koneckonců i pro svoje.

Je toho mnoho, co by žena ráda od svého manžela slyšela. Tři ze čtyř nejdůležitějších vět jsou zřejmě „Miluji tě“, „Vypadáš nádherně“ a „Účty jsou zaplacené“. Vím však, že existuje ještě jedna věta, kterou chce slyšet každá

žena. Věta, která jí dá víc než cokoli jiného pocítit, že je milovaná, zní: „Modlím se za tebe každý den.“

Kdykoli žena od svého muže slyší, že se za ni modlí, cítí se milovaná a v bezpečí. Má pocit, že je pro něj důležitá. Pokud chcete, aby Bůh zjemnil srdce vaší manželky nebo aby dal vše mezi vámi do pořádku, obohatil váš společný život nebo aby bylo vaše manželství klidnější, pak se za ni začněte modlit. Pokud chcete, aby vám vaše manželka snesla modré z nebe, zeptejte se jí: „Za co chceš, abych se dnes modlil?“ (Nenechejte mě na holičkách, dámy, já vím, že to čtete.) Dobře, možná je to trochu přehnané, ale ona vás za to bude milovat. Tato slova vyjadřují vaši oddanost jí i vašemu manželství. Samozřejmě pokud jí tvrdíte, že se za ni modlíte, ale ve skutečnosti to neděláte, být vámi, nevystrčila bych v žádné bouřce nos z domu.

Co když není věřící?

Většina žen si uvědomuje svou duchovní stránku – dokonce i ty, které nevyznávají žádné náboženství a neřadí se k žádnému věroučnému systému. Mají poznání, že existuje způsob života, který funguje a je spojený s duchovnem.

Modlitba se dotýká srdce každého, za koho se modlíme. I když vaše manželka nezná Pána, můžete se za ni přesto modlit všechny modlitby z této knihy a očekávat, že budou vyslyšeny. Písmo říká, že „nevěřící žena je posvěcena skrze (svého) muže“ (1 Kor 7,14). Poskytujete jí ochranu. Nenahrazuje to samozřejmě její poznání Pána, ale znamená to, že vaše modlitby na ni budou mít pozitivní a silný vliv. Jenom nezapomeňte pokaždé, když se

za ni budete modlit, Boha prosit, aby její srdce otevíral pravdě Božího slova a dopřál jí setkání s ním, které promění její život.

Co obsahuje každá kapitola

Každá z 21 kapitol této knihy se zaměřuje na jednu oblast modlitby způsobem, který, jak doufám, pro vás bude poučný, povzbudí vás a bude vás motivovat. Podělím se s vámi o to, co jsem se naučila z vlastní zkušenosti a co mě naučil Bůh. Na konci každé kapitoly najdete následující čtyři úseky:

1. Ona říká

Toto je výsledek mého osobního průzkumu, který jsem udělala mezi stovkami žen po celé Americe. Ptala jsem se jich, jak chtějí, aby se za ně jejich manželé modlili. Úžasné na tom je, že v každém městě a státě, který jsem navštívila, odpovídaly ženy stejně!

2. On říká

Zde najdete, co několik manželů řeklo o tom, jak se modlí za své manželky a jak byly jejich modlitby vyslyšeny. Jejich slova mě povzbudila, pobavila, dotkla se mě a byla pro mě poučením. Víím, že vám přinesou totéž.

3. Síla modlitby

Toto je návrh, jak se můžete nad tématem dané kapitoly modlit. Můžete tuto modlitbu použít tak, jak je, nebo

do ní zahrnout cokoli osobního, co byste chtěl přidat. Je zde pro vás jako takový průvodce.

4. Výzbroj

Jsou zde uvedené biblické verše, které podporují danou oblast modlitby a které pro vás budou velkou pomocí, když se za to budete v důvěře modlit. Můžete je pronášet nahlas jako přijetí pravdy ve vaší situaci nebo při modlitbě za svou manželku.

Vždy jen jednu modlitbu

Nenechte se zahltit tím množstvím způsobů, jak se lze za vaši manželku modlit. Jednoduše si vezměte po každé jen jednu modlitbu. Můžete se každý den modlit pomocí jiné kapitoly nebo se na jednu kapitolu můžete soustředit celý týden. Neříkám vám, jak často se máte modlit, ale Písmo říká, že „kdo rozsévá skoupě, skoupě bude také sklízet, a kdo rozsévá požehnaně, požehnaně bude také sklízet“ (2 Kor 9,6). Čím častěji se budete modlit, tím více dobra sklídíte. Pokud chcete dát Bohu prostor, aby ve vaší ženě, ve vás a ve vašem manželství učinil co nejdříve velké změny, zkuste se každý den po několik týdnů modlit podle jedné z těchto kapitol. Uvidíte, jestli se nezačne ve vašem i jejím srdci dít něco nového.

Někdy dostávám otázku: „Opravdu to funguje, když používáme modlitby, které napsal někdo jiný? Abychom se modlili opravdu od srdce, neměli bychom si vytvořit své vlastní modlitby?“ Já na to odpovídám: „Opravdu to

funguje, když zpíváme písně chval, které napsal někdo jiný?“ Já věřím, že ano. Je dobré vytvořit si vlastní písně chval, a Bůh z toho má radost, ale důležité je, aby to, co zpíváte nebo co se modlíte, rezonovalo ve vašem srdci. Modlil byste se takto, kdyby vás to napadlo? Věříte, že je to modlitba, kterou může Bůh vyslyšet? Pokud je na kteroukoli z těchto otázek vaše odpověď kladná, pak má ta modlitba sílu. A nezáleží na tom, koho napadla jako první.

Když se modlíme za své blízké, modlíme se často za ty nejnáléhavější věci – což je správné –, ale zanedbáváme tzv. „udržovací modlitbu“. Pokud vaše manželka potřebuje více modlitební podpory, určitě je nebudete chtít zanedbávat. Tyto modlitby předcházejí problémům dřív, než nastanou. Uhasí malé plamínky dřív, než z nich vznikne obrovský požár. Většina modliteb v této knize jsou udržovací modlitby. Pokud se je všechny několikrát během roku za svoji ženu pomodlíte, bude vaše manželství dobře fungovat a vaše žena bude šťastná a spokojená. Budou vám připomínat způsob modlitby, o kterém byste možná neměl čas přemýšlet.

Ať už se budete modlit tak, jak vám navrhuji, nebo svými vlastními slovy, zásadní je modlit se dál a nevzdávat to. Někdy je naše modlitba vyslyšena rychle, ale častokrát ne. Ježíš řekl, že „je třeba stále se modlit a neochabovat“ (Lk 18,1). Nepřestávejte se modlit a *dočkáte se* od Boha odpovědi. A netrapte se tím, jak bude jeho odpověď vypadat. To není na vás. *Vaším* úkolem je modlit se. *Božím* úkolem je vaši modlitbu vyslyšet. Důvěřujte mu, že *svůj* úkol splní.

KAPITOLA PRVNÍ

JEJÍ MANŽEL

Jednou jsem sledovala fotbalový zápas, v němž domácí tým prohrával, a do konce zápasu zbývalo 15 sekund. Aby vyhrál, potřeboval touchdown,¹ ale vše hrálo proti tomu, aby mohli v tak krátkém čase hráči skórovat. Zdálo se, že zápas je u konce a soupeř i jeho fanoušci už oslavovali vítězství. Někteří už dokonce opouštěli stadion. Prohrávající tým a jeho trenér to však nevzdali a neztratili odhodlání. Místo toho vytáhli ze svého repertoáru nečekaný tah a díky naprosto neuvěřitelnému sledu událostí položil domácí tým v posledních několika sekundách zápasu vítězný touchdown. Bylo to tak ohromující, že se o tom ve zprávách psalo a mluvilo jako o zázraku.

Vaše manželství je jako fotbalový zápas. Vaše manželka a vy tvoříte tým. Ona potřebuje s jistotou vědět, že budete mít v těžkých chvílích a až do samého konce – dokonce i když už nepřítel bude oslavovat váš zánik a vše se bude zdát ztracené – víru, že se ještě do poslední vteřiny může všechno obrátit. Potřebuje mít jistotu, že máte eso v rukávu, které vám umožní dostat se s míčem na druhý konec

¹ Touchdown je způsob skórování v americkém fotbale, kdy hráč buď doběhne do soupeřovy koncové zóny, anebo v ní získá kontrolu nad míčem, což pro tým znamená zisk 6 bodů (pozn. překl.).

hříšně a získat vítězný bod. Chce, abyste věřil, že u Boha není nic nemožného a že proto nikdy nepřestanete doufat v nemožné.

Když vaše manželka ví, že se modlíte, je si tím vším jistá.

V mém průzkumu řeklo 85 procent žen, že tou nejdůležitější modlitbou, jakou se jejich manžel může modlit, je modlitba za to, aby se stal takovým mužem, manželem a hlavou rodiny, jakým ho Bůh chce mít. Toto je nejdůležitější věc, za kterou se má muž začít modlit.

„Aby vaše modlitby nenarážely na překážky“

Výhodou modlitby – nebo nevýhodou, záleží na úhlu pohledu – je to, že pokud ji chceme praktikovat, musíme přijít k Bohu. Znamená to, že před ničím nemůžeme utéct. Znamená to, že Pán odhalí všechny negativní myšlenky, špatné postoje, tvrdost srdce či sobecké motivy. Vroucí a upřímná modlitba způsobuje, že se odkrývají hlubiny našeho srdce. To může být nepříjemné, dokonce naprosto skličující.

Pokud jsem se alespoň něco o modlitbě naučila, pak je to skutečnost, že naše modlitba nebude vyslyšena, pokud je v našem srdci nějaké neodpuštění, hořkost, sobectví, pýcha, hněv, podrážděnost nebo zášť. „Kdybych zamýšlel nepravost ve svém srdci, nebyl by Pán slyšel“ (Žl 66,18). Naše srdce musí být při modlitbě upřímné. My všichni – muži stejně jako ženy – vystavujeme svou vlastní modlitbu nebezpečí, pokud se nemodlíme s upřímným srdcem.

Na vyslyšení našich modliteb má větší vliv stav našeho srdce při modlitbě než modlitba samotná. Proto nás Bůh žádá, abychom nejprve vyznali všechno, co by v našem srdci být nemělo, když se k němu přicházíme modlit. Dělá to z toho důvodu, aby nás od něj nic neoddělovalo.

Písmo říká: „Podobně vy, muži: žijte se svou ženou s *rozvážností*, protože ona je pohlaví slabší. Chovejte se k ní s (náležitou) úctou jako k *spoludědičce* milosti, to je života (věčného), aby vaše *modlitby nenarážely na překážky*“ (1 Petr 3,7).

Součástí toho, že budete žít se svou manželkou s *rozvážností*, znamená pochopit, že vaše žena potřebuje, abyste ji zaštitil, chránil a miloval. A protože je spolu s vámi *spoludědičkou* Boží milosti, musíte jí ve svých myšlenkách, slovech i skutcích projevovat úctu. Pokud to neděláte, vaše *modlitby narážejí na překážky*. Tím se myslí všechny modlitby, nejen modlitby za vaši manželku. Mnoho mužů se nedočkalो vyslyšení svých modliteb, protože se nenaučili tomuto zásadnímu kroku. Jedním z nejlepších způsobů, jak můžete své manželce projevit úctu, je to, když se za ni budete modlit srdcem, které je před Bohem čisté.

Proste Boha, aby vám ukázal, co potřebujete o stavu svého srdce vědět. Možná máte dokonalé manželství a jste naprosto šťastný, a přesto nemusí být váš postoj k vaší manželce takovým, jakým ho Bůh chce mít. Vyznejte mu všechno, co vám odhalí. Jakmile před Pánem vyznáme své nedokonalé postoje, on nám pomůže je překonat.

A buďte bez obav, Bůh naučil stejné principy i modlíci se manželky. Mnoho žen mi řeklo, že právě v tomto bodě této kapitoly mrskly knihou přes celou místnost se slovy: „Zapomeň! Tohle dělat nebudu!“ Duch Svatý je

samozřejmě v tomto postoji dlouho nenechal, a tak nakonec knihu sebraly a pokračovaly ve čtení. Takže pokud byste touto knihou nejraději mrštil přes celou místnost se slovy: „Zapomeň! Tohle dělat nebudu!“, teď je na to ta správná chvíle. Víím, že ji pak znovu zvednete, protože budete brzy strašně unavený z toho, že na vaše modlitby nepřichází žádná odpověď.

Je potřeba dvou, aby se z nich mohl stát jeden

Když Bůh stvořil Adama, věděl, že není dobré, aby byl sám, a že přes všechnu velikost v něm ukrytou potřebujeme pomocníci, která by se k němu hodila, s kterou by se navzájem doplňovali a která by ho učinila úplným (srov. Gn 2,18). Proto stvořil Evu. Přes všechnu velikost, která se ve vás ukrývá, pro vás Bůh stvořil vaši manželku, abyste se vzájemně doplňovali a aby vás učinila úplným. Vy pro ni znamenáte totéž.

Bůh říká, že v okamžiku, kdy jste se s manželkou vzali, jste se stali jedním tělem (srov. Gn 2,24). Není úžasné, že jsme byli stvořeni k tomu, abychom se stali se svými partnery a partnerkami jedním? Na začátku se to zdá být možné. V okamžiku, kdy pocítíte, že jste byli určeni stát se něčím víc než jen přáteli, je přítomno *očekávání* jednoty. V namlouvání je pak *pocit* jednoty. *Příslib* jednoty zase v období zasnub. *Prohlášení* jednoty v manželské smlouvě. *Vzrušující pocit* jednoty na líbáncích. A *nadšení* z jednoty po vybudování domova. Pak však někde cestou nepatrná odloučenost tuto jednotu naruší.